Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 19 december 2013*

”Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 2200/96 — Förordning nr 1432/2003 — Jordbruk — Gemensamma organisationen av marknaden — Frukt och grönsaker — Producentorganisationer — De nationella myndigheternas villkor för erkännande — Tillhandahållande av nödvändiga tekniska resurser för lagring, förpackning och saluföring av produkterna — Skyldighet för organisationen, i fall då uppgifter delegerats till utomstående bolag, att utöva kontroll över dessa bolag”

I mål C-500/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) genom beslut av den 16 september 2011, som inkom till domstolen den 23 september 2011, i målet

The Queen, på begäran av:

Fruition Po Ltd

mot

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna J. L. Da Cruz Vilaça, G. Arestis (referent), J.-C. Bonichot och A. Arabadjiev,

generaladvokat: N. Wahl,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 februari 2013,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Fruition Po Ltd, genom P. Cusick, sollicitor, och H. Mercer, barrister,

— Förenade kungarikets regering, genom J. Beeko och L. Seeboruth, båda i egenskap av ombud, biträdda av G. Peretz, barrister,

* Rättegångsspråk: engelska.

— Nederländernas regering, genom C.S. Schillemans och C. Wissels, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom B. Schima och N. Donnelly, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 23 april 2013 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 297, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2699/2000 av den 4 december 2000 (EGT L 311, s. 9) (nedan kallad förordning nr 2200/96), och av artikel 6.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1432/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper (EUT L 203, s. 18).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Fruition PO Ltd (nedan kallat Fruition) och Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (nedan kallad ministern). Målet rör ministerns beslut att återkalla Fruitions ställning som producentorganisation, vilken Fruition erhållit på grundval av förordning nr 2200/96.

Tillämpliga bestämmelser

3 De bestämmelser i unionsrätten som är tillämpliga på omständigheterna i det nationella målet återfanns i förordning nr 2200/96 och förordning nr 1432/2003. Förordning nr 2200/96 har upphävts och ersatts av rådets förordning (EG) nr 361/2008 av den 14 april 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (EUT L 121, s. 1). Förordning nr 1432/2003 har i sin tur upphävts och ersatts av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker (EUT L 350, s. 1), vilken i sin tur har ersatts av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, s. 1).

4 I artikel 11 i förordning nr 2200/96 föreskrivs följande:

”1. I denna förordning avses med producentorganisation varje juridisk person som

a) har bildats på eget initiativ av producenter av följande kategorier av de produkter som anges i artikel 1.2:

i) Frukt och grönsaker

ii) Frukt

iii) Grönsaker

iv) Produkter avsedda för bearbetning

v) Citrusfrukter

vi) Nötter

vii) Svamp

b) särskilt i syfte att

1) säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet,

2) främja koncentrationen av utbudet och avyttringen av medlemmarnas produktion,

3) minska produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna,

4) främja odlings- och produktionsmetoder och en avfallshantering som är miljövänlig, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap, samt för att bevara och/eller främja den biologiska mångfalden.

c) vars stadgar bland annat ålägger de anslutna producenterna att

1) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,

2) i fråga om varje enskild kategori av de produkter som anges i punkt a för en bestämd anläggning inte vara medlem av mer än en av de producentorganisationer, som avses i punkt a,

3) sälja hela sin produktion genom förmedling av producentorganisationen,

…

4) tillhandahålla de uppgifter som producentorganisationen begär för statistiska ändamål, framför allt angående arealer, skördade kvantiteter, avkastning och direktförsäljning,

5) betala de ekonomiska bidrag som fastställs i stadgarna för inrättande och förvaltning av den driftsfond som avses i artikel 15,

d) vars stadgar innehåller

1) bestämmelser för fastställande, antagande och ändring av de regler el som avses i c 1,

2) avgifter som medlemmarna skall åläggas att betala för finansieringen av producentorganisationen,

3) regler som gör det möjligt för medlemmarna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och besluten,

4) påföljder vid överträdelser av stadgarna, särskilt utebliven betalning av avgifterna, och av de regler som producentorganisationen har fastställt,

5) regler för antagande av nya medlemmar, särskilt en kortaste tid för medlemskap,

6) regler om bokföring och budget som är nödvändiga för att organisationen skall fungera, och

e) som har erkänts av den berörda medlemsstaten i enlighet med villkoren i punkt 2.

2. Medlemsstaterna skall, vad gäller producentorganisationer enligt denna förordning, på följande villkor erkänna producentgrupper som ansöker om detta:

a) De motsvarar kraven i punkt 1 och kan i detta syfte, tillsammans med övrigt underlag, visa att de har ett lägsta antal producenter som medlemmar och en lägsta kvantitet avsättningsbar produktion, som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 46.

b) De erbjuder tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande, varaktighet och effektivitet.

c) De gör det faktiskt möjligt för medlemmarna att få det tekniska stöd som behövs för att införa miljövänliga odlingsmetoder.

d) De ställer faktiskt till medlemmarnas förfogande de tekniska hjälpmedel som behövs för lagring, förpackning och saluföring av produkter samt säkerställer en kommersiell, bokföringsmässig och budgetmässig förvaltning som lämpar sig för de uppgifter de åtagit sig.

…”

5 Artikel 15 i förordning nr 2200/96 reglerade villkoren för beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till producentorganisationer som inrättat en driftsfond. Artikel 48 i förordning nr 2200/96 gav Europeiska kommissionen befogenhet att anta tillämpningsföreskrifter för förordningen. I detta hänseende var kommissionens förordning nr 1432/2003 tillämplig på omständigheterna i det nationella målet.

6 I artikel 6 i förordning nr 1432/2003 föreskrevs följande:

”1. Producentorganisationerna skall förfoga över den personal, infrastruktur och utrustning som enligt medlemsstatens uppfattning krävs för att producentorganisationen skall kunna uppnå de mål som anges i artikel 11 i förordning ... nr 2200/96 och fullgöra följande funktioner:

— Kännedom om medlemmarnas produktion.

— Sortering, lagring och förpackning av medlemmarnas produktion.

— Kommersiell och budgetmässig förvaltning.

— Centraliserad bokföring och faktureringssystem.

2. Medlemsstaterna skall fastställa på vilka villkor en producentorganisation får överlämna de uppgifter som anges i artikel 11 i förordning ... nr 2200/96 till tredje man.”

7 Domstolen påpekar att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inte har antagit några bestämmelser som fastställer på vilka villkor en producentorganisation får överlämna de uppgifter som anges i artikel 11 i förordning nr 2200/96 till tredjeman.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

8 I slutet av år 2003 ansökte Fruition hos brittiska myndigheter om att erkännas som producentorganisation i kategorin ”frukt”. I sin ansökan tillhandahöll Fruition bland annat följande information om sin struktur, beslutsförfarande, tillgångar och verksamhet:

”[Fruition] har inget moderbolag eller dotterbolag men har ett försäljningsavtal med Northcourt Group Ltd (nedan kallat Northcourt), ett bolag som huvudsakligen (men inte helt och hållet) består av samma medlemmar som [Fruition]. [Northcourt] använder sig av bolaget Worldwide Fruit (nedan kallat WWF), som det äger 20 procent av andelarna i, som återförsäljare. WWF avlönar försäljare, teknisk personal, kvalitetssäkringspersonal, datorpersonal, planeringspersonal och administrativ personal som tillhandahåller tjänster åt [Fruition].

…

Löpande policybeslut fattas av styrelsen som nomineras och väljs av medlemmarna. … Medlemmarnas rösträtt grundas på deras produktionskapacitet via [Fruition] men begränsas för en och samma medlem till 10 procent av de sammanlagda rösträtterna.

…

Lagring, packning och försäljningsplaner sköts av WWF:s personal och godkänns av [Northcourt] och [Fruition]. Lagring och packning för de drygt 100 medlemmarna sker i omkring 30 större lagerlokaler och 10 större förpackningslokaler som alla ägs av enskilda medlemmar …

[Fruition] har inga fasta tillgångar – all verksamhet avseende lagring och förpackning äger rum hos medlemmarna … [Fruition] har tillhandahållit medlemmar där sådan verksamhet äger rum viss förpackningsutrustning och utrustning för att förbättra lagringen…”

9 Med anledning av denna ansökan om erkännande genomförde de brittiska myndigheterna en kontroll hos Fruition. Myndigheterna upprättade också en inspektionsrapport som angav att det förekom ett försäljningsavtal med Northcourt för att använda sig av WWF:s tjänster och som angav att Fruition endast hade två direktanställda, nämligen den administrativt ansvarige och dennes assistent, vilka arbetade deltid.

10 I december 2003 beviljade dessa myndigheter, med stöd av förordning nr 2200/96, Fruition ställning som producentorganisation. Därefter kunde Fruition erhålla det gemenskapsstöd som bolaget ansökt om. Stödet handlades av nämnda myndigheter och beviljades endast producenter som ingick i producentorganisationer.

11 Under åren 2004 och 2005 upprättade samma myndigheter två andra inspektionsrapporter som angav att producentorganisationen Fruition uppfyllde kraven.

12 Genom beslut som fattades av ministern den 10 juli 2006 återkallades Fruitions ställning som producentorganisation. Som skäl angavs bland annat att de uppgifter som Fruition skulle fullgöra nästan helt hade lagts ut på externa aktörer samt att Fruition inte hade framlagt tillräcklig bevisning avseende den kontroll som Fruition utövade över hur de externa aktörerna utförde uppgifterna. Detta beslut var följden av en granskning, utförd av kommissionen, som kom till slutsatsen att flera brittiska producentorganisationer, däribland Fruition, inte uppfyllde villkoren för erkännande enligt förordning nr 2200/96. När det gäller Fruition kom kommissionen i huvudsak fram till följande:

”De 101 medlemmarna i [Fruition] äger nästan 100 procent av [Northcourt]. Detta bolag äger 50 procent av [WWF]. Resterande 50 procent ägs av ett bolag som ägs av jordbrukare i Nya Zeeland. Det finns inget avtal mellan [Fruition] och det bolaget.

WWF saluför nästan 100 procent av [Fruitions] produkter. WWF har även ansvaret för att organisera transport, sortering, packning och kvalitetssäkring av produkterna samt för fullständig produktionskontroll på [Fruitions] vägnar. WWF ombesörjer även tekniska tjänster och fakturering. WWF fakturerar [Fruition] ungefär 150 000 [pund sterling (GBP)] för dessa tjänster. Det är uppenbart att WWF utgör kärnan i hela organisationen och genomför alla verksamheter som en producentorganisation normalt skulle genomföra.

Kommissionen anser att [Fruition] inte uppfyllt villkoren för erkännande eftersom producentorganisationens verksamhet genomfördes av WWF, utan att ha bemyndigats av Fruition att göra detta. Förutom detta problem finns även ett problem vad gäller strukturen, nämligen att de producenter som är medlemmar i Fruition inte har en majoritet som gör att de kan påverka WWF:s beslut, vilket strider mot artikel 11.1 d.3 i förordning nr 2200/96.”

13 Genom skrivelse av den 7 april 2008 fastställde ministern sitt återkallelsebeslut av den 10 juli 2006 och avslog därigenom Fruitions överklagande av sistnämnda beslut inom ramen för ett administrativt förfarande enligt brittisk rätt.

14 Den 2 juli 2008 väckte Fruition talan om prövning av lagenligheten av detta beslut vid den hänskjutande domstolen. Till stöd för sin talan anförde Fruition att förordning nr 2200/96 inte kräver att en producentorganisation utövar kontroll över de uppgifter som den lagt ut på externa aktörer. Fruition har följaktligen i det nationella målet gjort gällande att det uppfyllt villkoren för erkännande enligt denna förordning.

15 Efter att ha hört parterna och prövat bevisningen som framlagts vid den fastslog den hänskjutande domstolen bland annat följande när det gäller de faktiska omständigheterna.

16 När det gäller avtalsförhållandet mellan Fruition och Northcourt har den hänskjutande domstolen påpekat att det förelåg ett utkast till försäljningsavtal från januari 2004, som aldrig trätt i kraft, vilket avsåg att under Northcourts exklusiva kontroll göra det möjligt att driva en producentorganisation som uppfyller villkoren i förordning nr 2200/96. I avsaknad av ett formellt skriftligt avtal drog den hänskjutande domstolen slutsatsen att frågan huruvida det förelåg ett faktiskt avtalsförhållande mellan Fruition och Northcourt skulle prövas mot bakgrund av transaktionerna mellan dessa två enheter. Den hänskjutande domstolen påpekade också att det inte fanns något formellt skriftligt avtal mellan Fruition och WWF.

17 När det gäller förhållandet mellan Northcourt och WWF konstaterade den hänskjutande domstolen att ett avtal ingåtts år 2000, vilket gav WWF kontroll över Northcourt på samma sätt som 2004 års avtalsutkast gav Northcourt kontroll över Fruition.

18 Den hänskjutande domstolen har också noterat att Northcourt i praktiken var tvunget att följa Fruitions instruktioner, eftersom medlemmarna i Fruition innehade 93 procent av andelarna i Northcourt och alla Northcourts styrelseledamöter var medlemmar i Fruition. Northcourt hade i sin tur kontroll över WWF:s beslut på grund av att Northcourt vid tiden för återkallelsebeslutet innehade 50 procent av andelarna i WWF, och inte 20 procent som Fruition angett i ansökan om erkännande, och på grund av kravet på enhällighet vid antagandet av beslut. Enligt den hänskjutande domstolen fanns det inte heller något stöd för att Northcourt eller WWF genom avtal hade godtagit att Fruition hade rätt att ge dem instruktioner, eftersom någon sådan vilja enligt den hänskjutande domstolen varken manifesterats genom ett skriftligt avtal eller genom förklaringar som återfinns i handlingarna i målet.

19 Den hänskjutande domstolen har vidare angett att relationen mellan å ena sidan Fruition och å andra sidan Northcourt och WWF var sådan att dessa enheters verksamhet bedrevs i samförstånd och att det sannolikt hade gjorts ömsesidiga eftergifter. Den hänskjutande domstolen har också påpekat att WWF hade godtagit Fruitions beslut, även när dessa kunde anses strida mot WWF:s egna affärsintressen.

Enligt den hänskjutande domstolen hade parterna – med anledning av ägarförhållandena (Fruition ägde 93 procent av andelarna i Northcourt, som ägde 50 procent av andelarna i WWF) – agerat i samförstånd, vilket förstås inte innebär att Fruition alltid kunde få sin vilja igenom.

20 På grundval av dessa konstateranden avseende faktiska omständigheter gjorde den hänskjutande domstolen bedömningen att den unionsrättsliga fråga som uppkommit i det nationella målet i huvudsak avsåg att fastställa huruvida förordning nr 2200/96 underförstått kräver att en producentorganisation ger instruktioner till externa aktörer inom ramen för ett avtal eller om det tvärtom räcker att ägarförhållandena mellan dessa enheter gör det möjligt för dem att agera i samförstånd. Den hänskjutande domstolen har godtagit ministerns argument att artikel 11 i förordningen åsidosätts när en producentorganisation överlämnar all sin administration, inklusive kontrollen av den, till en extern enhet. Den hänskjutande domstolen anser det däremot vara svårt att avgöra i vilken utsträckning och på vilket sätt kontrollen måste behållas och huruvida det ömsesidiga ägandet i förevarande fall uppfyller kraven i unionsrätten.

21 Mot denna bakgrund beslutade High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

”1) I en situation där

a) en medlemsstat har erkänt ett organ som producentorganisation enligt artikel 11 i förordning nr 2200/96,

b) organets syfte och stadgar uppfyller kraven i artikel 11 i förordning nr 2200/96,

c) organets producentmedlemmar har erhållit alla de tjänster som de har rätt till från en producentorganisation enligt artikel 11 i förordning nr 2200/96, och

d) organet har gett entreprenörer i uppdrag att tillhandahålla en väsentlig del av tjänsterna,

ska artikel 11 i förordning nr 2200/96 då i enlighet med rättssäkerhetsprincipen tolkas så, att det krävs att organet utövar en viss grad av kontroll över entreprenörerna?

2) Om fråga 1 besvaras jakande, vilken grad av kontroll krävs då enligt artikel 11 i förordning nr 2200/96?

3) Ska organet anses ha haft den grad av kontroll som fordras enligt artikel 11 i förordning nr 2200/96 i en situation där

a) entreprenörerna var

— ett bolag där 93 procent av aktiekapitalet innehades av organets medlemmar, och

— ett bolag där 50 procent av aktiekapitalet innehades av det förstnämnda bolaget och det föreskrivs i dess bolagsordning att beslut ska fattas enhälligt,

b) inte något av bolagen hade någon skyldighet enligt avtal att följa organets instruktioner till dem avseende den aktuella verksamheten, men

c) organet och entreprenörerna som en följd av den ovan beskrivna ägarstrukturen agerade i samförstånd?

4) Är det relevant för att besvara de ovannämnda frågorna att

a) det i artikel 6.2 i förordning [nr 1432/03], vid den relevanta tidpunkten, uttryckligen föreskrevs att ’medlemsstaterna [skulle] fastställa på vilka villkor’ en producentorganisation fick överlämna sina uppgifter till tredje man,

b) den i fråga 1 aktuella medlemsstaten hade underlåtit att fastställa sådana villkor vid den relevanta tidpunkten?”

Prövning av tolkningsfrågorna

22 Den nationella domstolen har ställt frågorna, vilka ska prövas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 11 i förordning nr 2200/96 ska tolkas på så sätt att en producentorganisation – som till tredje parter överlämnat genomförandet av uppgifter som är nödvändiga för godkännande enligt nämnda bestämmelse – för att uppfylla villkoren för godkännande enligt bestämmelsen är skyldig att behålla kontrollen över genomförandet av uppgifterna samt, i sådana fall, vilken omfattning denna kontroll måste ha.

23 Domstolen påpekar inledningsvis att inte någon bestämmelse i förordningen utgör hinder för att utomstående anförtros de uppgifter som föreskrivs i artikel 11 i förordningen.

24 I detta hänseende påpekar domstolen att det i skäl 7 i förordning nr 1432/2003 anges att det är möjligt att en producentorganisation inte är i stånd att direkt och på ett effektivt sätt säkerställa all sin verksamhet, samt att det i artikel 6.2 i förordningen uttryckligen anges att en producentorganisation får överlämna de uppgifter som anges i artikel 11 till tredje parter.

25 Ett sådant överlämnande får emellertid inte i något fall göra det möjligt för producentorganisationerna att undslippa de villkor för erkännande som gäller för dessa organisationer enligt artikel 11 i förordning nr 2200/96. Såsom framgår av den artikeln ska medlemsstaterna som producentorganisationer enligt förordningen endast godkänna de organisationer som uppfyller villkoren för godkännande i artikel 11.1 och 11.2. Bland dessa villkor återfinns bland annat det som anges i artikel 11.2 b, enligt vilket producentorganisationerna måste erbjuda tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande, varaktighet och effektivitet.

26 Genom att ansöka om att bli godkänd som producentorganisation enligt nämnda förordning åtar sig organisationerna nämligen att uppfylla nämnda villkor under hela godkännandeperioden och att, bland annat, effektivt utföra de uppgifter som åligger dem enligt artikel 11 i förordningen. För att producentorganisationerna ska behålla sin ställning som sådan organisation är det följaktligen nödvändigt att de, från det att de godkänts, fortsätter att uppfylla alla villkor för godkännande under denna period och särskilt fortsätter att effektivt utföra sina uppgifter.

27 Om en producentorganisation kunde anförtro tredje parter att helt självständigt och utan kontroll utföra producentorganisationens uppgifter, skulle producentorganisationen inte längre kunna kontinuerligt övervaka iakttagandet av de villkor för godkännande som avses i artikel 11, däribland kravet att det alltid ska säkerställas att uppgifterna utförs effektivt.

28 När det gäller omfattningen av den kontroll som krävs enligt förordning nr 2200/96 när en producentorganisation till tredje parter har överlämnat genomförandet av uppgifter som är nödvändiga för godkännande enligt artikel 11 i förordningen, påpekar domstolen följande. Eftersom producentorganisationen är skyldig att kontinuerligt övervaka iakttagandet av villkoren för godkännande, däribland kravet att det alltid ska säkerställas att uppgifterna utförs effektivt, kan kravet på kontroll uppfyllas endast om kontrollen gör det möjligt för producentorganisationen att ingripa i tid och på ett effektivt sätt i utförandet av uppgifterna.

29 Ett sådant krav på kontroll är uppfyllt när ett avtal innebär att den berörda producentorganisationen förblir ansvarig för utförandet av de överlämnade uppgifterna och för den allmänna kontrollen av administrationen på så sätt att den bibehåller den slutgiltiga kontrollbefogenheten och, i förekommande fall, den slutgiltiga befogenheten att ingripa i tid i utförandet av uppgifterna under hela avtalstiden.

30 För att det ska anses säkerställt att kravet på kontroll uppfylls är det inte tillräckligt att det föreligger en praxis som innebär att besluten fattas i samförstånd mellan producentorganisationen och den tredje part som den anlitat.

31 Med anledning av att det rör sig om att pröva ibland komplicerade faktiska och rättsliga omständigheter ankommer det emellertid på den nationella domstolen att pröva – i varje enskilt fall och med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, däribland typen och omfattningen av de uppgifter som överlämnats – huruvida den berörda producentorganisationen har behållit den kontroll som krävs enligt artikel 11 i förordning nr 2200/96.

32 Av det ovan anförda följer att artikel 11 i förordning nr 2200/96 ska tolkas på så sätt att en producentorganisation – som till tredje parter överlämnat genomförandet av uppgifter som är nödvändiga för godkännande enligt nämnda bestämmelse – för att uppfylla villkoren för godkännande enligt bestämmelsen, är skyldig att ingå ett avtal som innebär att den förblir ansvarig för utförandet av de överlämnade uppgifterna och för den allmänna kontrollen av administrationen, på så sätt att organisationen bibehåller den slutgiltiga kontrollbefogenheten och, i förekommande fall, den slutgiltiga befogenheten att ingripa i tid i utförandet av uppgifterna under hela avtalstiden. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva – i varje enskilt fall och med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, däribland typen och omfattningen av de uppgifter som överlämnats – huruvida den berörda producentorganisationen har behållit en sådan kontroll.

Rättegångskostnader

33 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

Artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2699/2000 av den 4 december 2000, ska tolkas på så sätt att en producentorganisation – som till tredje parter överlämnat genomförandet av uppgifter som är nödvändiga för godkännande enligt nämnda bestämmelse – för att uppfylla villkoren för godkännande enligt bestämmelsen är skyldig att ingå ett avtal som innebär att den förblir ansvarig för utförandet av de överlämnade uppgifterna och för den allmänna kontrollen av administrationen, på så sätt att organisationen bibehåller den slutgiltiga kontrollbefogenheten och, i förekommande fall, den slutgiltiga befogenheten att ingripa i tid i utförandet av uppgifterna under hela avtalstiden. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva – i varje enskilt fall och med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, däribland typen och omfattningen av de uppgifter som överlämnats – huruvida den berörda producentorganisationen har behållit en sådan kontroll.

Underskrifter